

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉସ୍ରଗାନ୍ତ ବଦରୀ ସାହାବୀ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାହ.ଆଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍କା ।

ତଶହୁଦ, ତଉଜ ଓ ସୁରଃ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ଅନ୍ତେ ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅ.ବ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉସ୍ରଗାନ୍ତ ବଦରୀ ସାହାବୀ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାହ.ଆଙ୍କ ପିତା ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ୍ ଅବି ବିନ୍ ସୁଲୁଲଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ- ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଆ ମଦିନାରୁ ବାହରକୁ ଯାଇ ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବାର ନିଷ୍ଠତି ନେଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ୍ ଅବି ବିନ୍ ସୁଲୁଲ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସାଥୀରେ ତ ବାହାରିଗଲା କିନ୍ତୁ ଧ୍ୱନି ପଡ଼ିଆରେ ପହଂଚି ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ ନିଜ ୩୦୦ ଜଣ ସାଥଙ୍କୁ ନେଇ ମଦିନା ଫେରିଗଲେ, ଏହା କହି କି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଆ ମୋ ପରାମର୍ଶ ନଶ୍ଵରି ଅର୍ଥାତ ମଦିନାରେ ରହି ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏଠାକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ ଏବଂ ସେ ଚଣ୍ଡାଳ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲା କି ଏହା ବି କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲେ । ଏହା ତ ନିଜକୁ ଧ୍ୱନି ଆଦରି ନେବା ପରି ଥିଲେ । ସେ କହିଲା ମୁଁ ନିଜକୁ ଏହି ଧ୍ୱନି ମୁଖରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ । ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ତାହା ହୃଦୟରେ କପଟପଣ ଭରି ରହିଥିଲା ଏବଂ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ କାପୁରୁଷ ଥିଲେ । ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ୍ ଅବି ବିନ୍ ସୁଲୁଲର କପଟପଣ ଭରି ହରକତରୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷାନ ହୋଇଗଲା ।

ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅ.ବ କହିଲେ- ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ୍ ଅବି ବିନ୍ ସୁଲୁଲ କିଭଳି ଭାବରେ ହଜୁର ସ.ଆ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଟୁଭାଷା ଓ ପରିହାସ କରିବା ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁଥିଲେ ତାହାର କିଛି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏଠାରେ ମୁଁ କରି ଦେଉଛି । ଅନ୍ୟପଟେ ଉକ୍ତ ଘଟଣାମାନରୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଙ୍କ ଇସଲାମ ଓ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ସହ ଅଗାତ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ ପରିପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ୪ହିଜରୀରେ ବନ୍ଦୁ ମୁସତଳିକ୍ ଯିନ୍ଦରୁ ପତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ହଜୁର ସ.ଆ କିଛି ବିନ୍ ମରିସିଲ ଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ବନ୍ଦୁ ମୁସତଳିକ୍ର ଏକ ଝରଣାର ନାମ ଥିଲେ । ଘଟଣାଟି ଏପରି ଘଟିଥିଲା କି ହଜରତ ଉମର ର.ଆଙ୍କର ଜାଜା ନାମି ଏକ ଦାସ ଥିଲେ । ସେ ପାଣି ନେବାକୁ ଝରଣା ନିକଟକୁ ଗଲେ । ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଅନସାର ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ସନାନ ନାମି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପାନୀୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପହଂଚିଲେ । ଉତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଶିକ୍ଷିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ଉତ୍ତରେ ପରଷ୍ପର ସହ ଝଗଡ଼ା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ସନାନ ଉକ୍ତ ଶୁରରେ ଚିକ୍କାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା କି ହେ ଅନସାର ଦଳ ! ମୋର ସାହାୟ୍ୟ କର ମୋ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୁଁ ପିଟା ଖାଇଗଲି । ଏଥରେ ଜାଜା ମଧ୍ୟ ନିଜ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୁହ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନିଜ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ) ଡାକରା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ଅନସାର ଓ ମୁହାଜରିନିଙ୍କ କାନରେ ଏହି ଶୁର ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନେ ନିଜ ଖଣ୍ଡ ନେଇ ଝରଣା ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଶୁବ୍ର ନିକଟର ଥିଲା କି ମୁସଲମାନମାନେ ପରଷ୍ପର ସହ ଲାଭ କରିବାକୁ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ କେତେକ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ମୁହାଜରିନ ଓ ଅନସାର ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଳଗା ଅଳଗା କରି ସନ୍ଧି କରିଦେଲେ ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଖବରର ସୂଚନା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ କହିଲେ ଏହା ତ (ନିଜ) ମୂର୍ଖମିର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଅଟେ ଏବଂ ଏଥରେ ହଜୁର ଅତିଷ୍ଠ ହେଲେ । ଏପରି ଉକ୍ତ ମାମଲା ମଳିନ ପଡ଼ିଗଲା କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କପଟବିଶ୍ୱାସିଙ୍କ ମୁଖୀଆ ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ୍ ଅବି ବିନ୍ ସୁଲୁଲଙ୍କ ଯେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ଥିଲା, ସେହି ଘଟଣାର ଖବର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଚଣ୍ଡାଳ ଉକ୍ତ ଝଗଡ଼ାକୁ ପୁନଃ ଉଜ୍ଜାଗର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ଏବଂ ନିଜ ସାଥମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଆ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ୟେଜିତ କରାଇଲା ଏବଂ ଅନସାରମାନଙ୍କ କହିଲା କି ଏସବୁ ତୁମର ଭୁଲ, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ମୁଖୀଆ ରେ ବସାଇ ରଖୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ କି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାରୁ ନିଷ୍ଠିତ ରୁହ ଏବଂ ସେହି ଚଣ୍ଡାଳ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଦେଲା ଯେ ଲଇର ରଜାନା ଲଇଲ ମଦିନାଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀଖରିଜନ୍ମଳ ଅଞ୍ଜକୁ ମିନହଳ ଅଜଲ୍ଲା । ଲଇର ରଜାନା ଲଇଲ ମଦିନାଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀଖରିଜନ୍ମଳ ଅଞ୍ଜକୁ ମିନହଳ ଅଜଲ୍ଲା ଅର୍ଥାତ ଏଥର (ତୁମେମାନେ) ମଦିନା ପତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଖିବ ଯେ

ସେଠାକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଠାକାର ତିରସ୍ତୁତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବହିସ୍ଥତ କରିଦେଉଛି କି ନାହିଁ ? ଉଚ୍ଚ ଘରଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜଣେ ନିଷାପର ମୁସଲମାନ ବାଳକ ଜୈଦ ବିନ୍ ଅରକମ୍ ମଧ୍ୟ ବସିଥିଲେ । ସେ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ମୁହଁରୁ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଡ଼ଳି କଟୁବାକ୍ୟ ଶୁଣି ବିବ୍ରତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ନିଜ ଚଟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଘରଶା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇଲେ । ସେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଅ ନିକଟରେ ହଜରତ ଉମର ର.ଅ ବସିଥିଲେ । ସେ ଏପରି କଟୁଭାଷା ଶୁଣି କ୍ରୋଧ ଓ ସ୍ଵାଭିମାନର ଅଗ୍ରାରେ ଜର୍ଜିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଏବଂ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ରସ୍ତୁ ! ମୋତେ ଅନୁମତି ଦିଆନ୍ତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି କପଚବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ବିଭ୍ରାଗ ସୃଷ୍ଟିକାରୀର ବେକ କାଟି ଆଣିବି । ଆପଣ କହିଲେ ହେ ଉମର ! ଛାଡ଼ କ’ଣ ତୁମେ ଏହା ପସଦ କରୁଛ କି ଲୋକମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଏହି ଚର୍କା ହେଉ କି ମୁହଁନବ ସ.ଅ ନିଜ ସାଥମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଅଛି । ତା’ପରେ ଆପଣ ଅବଦୁଲ୍ ବିନ୍ ଅବି ବିନ୍ ସୁଲୁଲଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଚାରିଲେ କ’ଣ ଯାହା ମୁଁ ଶୁଣିଛି ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ରାଣ ଖାଇ କହିଲେ କି ଆମେ ତ ଏପରି କୌଣସି କଥା ତୁଣ୍ଡରେ ଧରି ନାହିଁ ।

କିଛି ସମୟରେ ଅବଦୁଲ୍ ବିନ୍ ଅବି ବିନ୍ ସୁଲୁଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ଜାହାଙ୍କ ଚର୍କା ହେଉଅଛି, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷାପର ସାହାବା ଥିଲେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ହେ ଅଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ରସ୍ତୁ ! ମୁଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି ଆପଣ ମୋ ପିତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦୟପଣିଆ ଓ ବିଶୁଙ୍ଗାଳା ସୃଷ୍ଟିକରିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଆଦେଶ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣ ଏହି ନିଷିଦ୍ଧି କରିପାରିଛନ୍ତି ତେବେ ଆପଣ ମୋତେ ଆଦେଶ ଦିଆନ୍ତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ପିତାର ଶିର ଛେଦ କରି ଆପଣଙ୍କ ଚରଣେ ରଖିଦେବି କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ଆଉ କାହାରିକୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ଭୟ କରୁଅଛି କି ମୁର୍ଖତାବଣତଃ ପ୍ରତିଶୋଧର ଭାବନା ମୋ ଅନ୍ତରେ ଉତ୍ୱେଜିତ ହୋଇ ଉଠିବ ଯଦ୍ବାରା ମୁଁ ନିଜ ପିତାର ହତ୍ୟାକାରୀର କେତେବେଳେ କିଛି ଅନିଷ୍ଟ କରିନବସେ ଏବଂ ଅଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନର୍କଗାମୀ ହୋଇ ନଯାଏ । ହଜୁର ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ରାସନା ଦେଲେ କି ତୁମେ ନିଷିଦ୍ଧ ରୁହ ଆମର ସେପରି କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । ଆମେ ନିଷିଦ୍ଧ ରୂପେ ତୁମ ପିତାଙ୍କ ସହ ଦୟା ଓ ନମ୍ର ଆଚରଣ କରିବୁ ।

କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଡ଼ଳି ଉତ୍ୱେଜନା ଥିଲା କି ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନ ସୌନ୍ୟଦଳ ମଦିନା ପତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପଥରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଅଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ରାଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ତୁମେ ନିଜ ତୁଣ୍ଡରୁ ସ୍ଵୀକାର ନକରିଛ କି ହଜୁର ସ.ଅ ପୂଜନୀୟ ଏବଂ ତୁମେ ହୀନ ଓ ନୀଚ ଲୋକ । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ଏକଥା ଏତଳି ଦୃଢ଼ତାର ସହ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ଚାପ ପକାଇଲେ ଯେ ଶେଷରେ ସେ ତାହା ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ ହେଲେ, ତା’ପରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ବାଟ ଛାଡ଼ିଲେ ।

ଆଉ ଏକ ଅପବିତ୍ର ଲାଜୁନା ହଜରତ ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ମୂଳରେ କପଚବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ବିନ୍ ଅବି ବିନ୍ ସୁଲୁଲ ଥିଲେ । ଏହି ଘରଶା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ମୁସତଳକୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ କି ହଜରତ ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଚର୍ଚିକୁ କଳୁଣ୍ଠିତ ଓ ଅପମାନିତ କରିବା ପାଇଁ ଆରୋପ ଲଗାଯାଇଥିଲା ।

ହଜରତ ଆଏଶା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଏକଦା ମୁଁ ଉନ୍ନେ ମୁସତାଙ୍କ ସାଥରେ ଶୌତ ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଗଲି ସେତେବେଳେ ସେ ମୋତେ ଉଚ୍ଚ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଘରକୁ ଫେରିଲି ହଜୁର ସ.ଅ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ଅସ୍ଵାଳାମୋ ଆଲୋକୁମ୍ କହିଲେ ଏବଂ ପଚାରିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା କିପରି ଅଛି ? ମୁଁ କହିଲି ମୋତେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆନ୍ତୁ । ଆପଣ ମୋତେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । ମୁଁ ସେଠାରେ ପହଂଚି ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପଚାରିଲି ଲୋକମାନେ କ’ଣ ଚର୍କା କରୁଛନ୍ତି ? ସେ କହିଲେ ପୁତ୍ର ସେ କଥାରେ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ସଂକ୍ଷଟରେ ପକାଅ ନାହିଁ, ଶାନ୍ତ ରୁହ । ଲୋକମାନେ ଏପରି କଟୁବଚନ କରିଥାନ୍ତି । ମୁଁ କହିଲି ସ୍ଵର୍ଗାନଲ୍ଲୀଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଚର୍କା କରୁଛନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ସେହି ରାତି ଏପରି ଅତିବାହିତ କଲି କି ପ୍ରାତିକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନା ମୋର ଅଶ୍ଵ ଝରିବା ଥମିଥିଲା ନା ମୋତେ ନିଦ ଆସିଥିଲା । ହଜୁର ସ.ଅ କେତେକ ସାହାବାଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ କରିଥିଲେ, ହଜରତ ଆଏଶା କୁହନ୍ତି ହଜୁର ସ.ଅ ବରିରାଙ୍ଗ ଯେ କି ମୋର ଦାସୀ ଥିଲେ ଡକାଇ ପଚାରିଲେ କି ତୁମେ ନିଜରେ ହଜରତ ଆଏଶାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି କଥା ଦେଖି ନାହିଁ ଯାହାକି (ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ତୁମକୁ ସଦେହ ଘେରକୁ ଚାଶୁଥିବ । ବରିରାଙ୍ଗ କହିଲେ କଦାପି ନୁହେଁ ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରାଣ ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ସହ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି କଥା ଦେଖି ନାହିଁ ଯାହାକି ତାଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବ । ଏହା ଶୁଣିବା ପରେ ହଜୁର ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର କିଏ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବ ଯେ ମୋତେ ପତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଷ୍ଟ ଦେଇଛି । ଆପଣ କହିଲେ ମୁଁ ଅଲ୍‌ଲୀଙ୍କ ରାଣ

ଖାଇ କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ନିଜ ପଡ଼୍ଟା ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଥା କିଛି ଦେଖୁ ନାହିଁ ।

ହଜରତ ଆଏଶା କୁହୁଟ୍ଟି- ଏକଦା ହଜୁର ସ.ଅ ମୋତେ ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ମୁଁ କହିଲି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣ ଲୋକମାନେ ଜାହା ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ସେଥୁସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋତେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଯାଇଛି । ଯଦି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କୁହେ କି ମୁଁ ଏପରି କୌଣସି ଅପକର୍ମ କରି ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଜାଣନ୍ତି ମୁଁ ବାସ୍ତବରେ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଆପଣ ମୋତେ ସତୀ ସ୍ବାକାର କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ମୁଁ (ଉଚ୍ଚ ଅପରାଧର) ସ୍ବାକାର କରିନିଏ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଜାଣନ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ ସେହି ଅପବାଦରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ ଏବଂ ମୁଁ ଏପରି କୌଣସି ଅପକର୍ମ କରି ନାହିଁ । ତେବେ ଆପଣ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣ ମୁଁ ନିଜ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁସୁଫ୍ ଓ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଘରଣା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦାହରଣ ପାଉ ନାହିଁ କି ପାସବରୁନ୍ ଜମିଲ ଓଲାହୁଲ ମୁସ୍ତାନ୍ ଅଲା ମାତ୍ରିପୁନ୍ ଅର୍ଥାତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବା ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି, ଯାହା ତୁମେ ଗାହିଟାପରା କରୁଅଛ । ତା'ପରେ ମୁଁ ସେଠାରୁ ଉଠି ନିଜ ଶେଜକୁ ଚାଲି ଆସିଲି ଏବଂ ମୁଁ ଆଶା କରୁଥିଲି କି ଅଲ୍ଲାଙ୍କଠାଲା ମୋତେ ଏଥରୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ ତଥା ସେ ହଜୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବେ ଯେ ମୁଁ ସେହି ଅପବାଦରୁ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ହଜରତ ଆଏଶା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣ ଆପଣ ନିଜ ବସିବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ନଥିଲେ ଯେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଉପରେ ଝିଶାବାଣୀ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ସମାପ୍ତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଆନନ୍ଦ ମୁଖର ଥିଲେ । ଆପଣ କହିଲେ ହେ ଆଏଶା ! ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃତଙ୍କତା ଜ୍ଞାପନ କର କାରଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମକୁ (ସେହି ଅପବାଦରୁ) ଖଲାସ କରିଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ମୋ ମାତା କହିଲେ ଉଠ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଆ । ମୁଁ କହିଲି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣ ମୁଁ କବାପି ଏପରି କରିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ତାଙ୍କର କୃତଙ୍କ ହେବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି କୃତଙ୍କ ହେବି ନାହିଁ

ହଜୁର ଅନ୍ୟର ଥ.ବ କହିଲେ କପଟବୁଶ୍ବାସୀଙ୍କ ମୁଖୀଆ ହଜରତ ଆଏଶା ର.ଆଙ୍କ ଉପରେ ଏତଳି ଜଣନ୍ୟ ଅଗୋପ ଲଗାଇବା ସଦେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କିଭିଳି ଆଚରଣ ଥିଲା । ଏଥୁସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ଉମର ବିନ ଖୁତାବ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଅବଦୁଲ୍ଲା ବିନ ଅବି ବିନ ସ୍ଵଲ୍ଲକ୍ଷ ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ତାହାର ନମାଜ ଜାନାଯାଏ ପତାଇବାକୁ ନିବେଦନ କରାଗଲା । ମୁଁ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ତାହାର ଜନାଯାଏ ପତାଇବା ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହେବା ଦେଖୁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲି ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସ୍ବୁଲ ! କ'ଣ ଆପଣ ଲବନେ ଅବିଙ୍କ ଜନାଯାଏ ପତାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅମକ ଦିନ (ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଏପରି ଅପପ୍ରଚାର କରିଥିଲା ଏବଂ ଅମକ ଦିନ ଏପରି ଏପରି କଥା କହିଥିଲା । ହଜୁର ସ.ଅ ହସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଉମର ! ବାଟ ଛାଡ଼ି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେହି କଥା ବାରମ୍ବାର କହିଲି ସେତେବେଳେ ଆପଣ କହିଲେ ମୋତେ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଏ କି ମୁଁ ୩୦ ଥରୁ ଅଧିକ କ୍ଷମା ଯାଚନା କଲେ ସେ ମୁକ୍ତ ଲାଭ କରିବ ତେବେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଥର କ୍ଷମା ଯାଚନା କରିବି । ଅତଃ ହଜୁର ସ.ଅ ତାଙ୍କ ନମାଜ ଜନାଯାଏ ପତାଇ ଫେରି ଆସିଲେ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିବ କି ସୁରାଃ ବରା ଅର୍ଥାତ ସୁରାଃ ତୌବାର ନିମ୍ନ ଆୟତ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହେଲା କି ଡୁଲା ତୁସଳି ଅଲା ଅହଦିମ ମିନହୁମ ମାତା ଅବଦତ୍ ଡୁଲା ତକୁମ ଅଲା କବରିଛି । ଇନ୍ଦ୍ରହୁମ କପରୁ ବିଲୁହି ଡୁରସୁଲିହି ଡୁମାତୁ ଡୁହୁମ ପାରିକୁନ୍ ଅର୍ଥାତ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କାହାରି ହେଲେ ନମାଜ ଜାନାଯାଏ ପାଠ କର ନାହିଁ ଏବଂ ନା ସେମାନଙ୍କ କବର ସମ୍ମାନରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ । କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏତଳି ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ କି ସେମାନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଉଙ୍ଗକାରୀ ଥିଲେ ।

ହଜୁର ଅନ୍ୟର ଥ.ବ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କିଛି ମୃତକଙ୍କ ଚର୍ଚା କରିବି ଏବଂ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅତେ ସେମାନଙ୍କ ଜନାଯାଏ ପତାଇବି । ପ୍ରଥମ ଜନାଯାଏ ଶ୍ରୀମତୀ ଅମତୁଳ ହୁପିଙ୍କ ସାହେବାପ ପଡ଼ୁ ଶ୍ରୀମାନ ମୌ । ମୁହମ୍ମଦ ଉମର ସାହେବ କେରଳକର ଅଟେ । ଗତ ମାସ ୨୦ ତାରିଖ ଦିନ ୭ ୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଇନ୍ଦ୍ରଧାମ ତ୍ୟାଗ କଲେ । ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲାହି ଡୁଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲୋହି ରାଜେଇନ୍ । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ୧୯୪୭ ମସିହାରେ କେରଳରେ ହୋଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ବଂଶରେ ଅହମଦିଯତ୍ ତାଙ୍କ ପଡ଼ନନା ମଧ୍ୟରେ ଆସିଥିଲା ଯେ କେରଳର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅହମଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିବାର ଅବସର ମିଳିଥିଲା । ନିୟମିତ ଭାବରେ ପବିତ୍ର କୁରାଅନ ଓ ତହଜୁଦ୍ ପାଠ କରିବା ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣ ଥିଲା । ଲଜନା ଓ ନାସେରାତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁରାଅନ ପତାଇବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣରେ ଶମ୍ଭବ ନାହିଁ । ଶୁଳାପତ୍ର ସହିତ ତାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା । ଦେହାନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ତିନି ଥର ହୃଦୟାତ ହୋଇଥିଲା । ତୃତୀୟ ଥର ହୃଦୟାତ ବେଳେ ସେ ମୌଲିକ ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲେ ମୋର ଅନ୍ତିମ ସମୟ

ନିକଟର, ତା'ପରେ କହିଲେ ମୋର ସଲାମ୍ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପହଂଚାଇ ଦେବ । ସେଥୁଅନ୍ତେ ତିନି ଥର ଉଜ ଶୁରରେ ଅଳ୍ଲାହୁ ଅକବର କହିଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲେ । ସେ ମୁସି ଥିଲେ । ନିଜ ପଛରେ ଚାରି ଜଣ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ଅଳ୍ଲାହଙ୍କାଳା ତାଙ୍କ ସହ କ୍ଷମା ଓ ଦୟା ଆଚରଣ କରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ଷ୍ଟର ବୃଦ୍ଧି କରାନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୁଆର ଉତ୍ତରାଧ୍ୟକାରୀ କରାନ୍ତୁ ।

ଦୃତୀୟ ଜନାୟାଃ ଶ୍ରୀମାନ ଚୌଧରୀ ମୁହଁମଦ ଇବାହିମ ସାହେବଙ୍କର ଅଟେ ଯେ ମାସିକ ଅନସାରୁଲ୍ଲାହୁ ପତ୍ରିକାର ପୂର୍ବତନ ମ୍ୟାନେଜର ଓ ପ୍ରକାଶକ ଥିଲେ । ଗତ ମାସ ୧ ଡାରିଖ ଦିନ ଫଣବର୍ଷ ବନ୍ୟସରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଲା ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲ୍ଲାହି ହୁଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲ୍ଲେହି ରାଜେଉନ୍ । ୨୦୦୩ମସିହାରେ ଏକ ମୁକୁଦମାରେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରକାଶକର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଥିଲା । ତା'ପରେ ସେ ମୋ ଅନୁମତିକୁମେ ଲଞ୍ଛନ ଚାଲିଆସିଥିଲେ । ସେ ମୁସି ଥିଲେ ଦେହାନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ସେ ରବଞ୍ଚା ଫେରି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ସେ ଇହଲୋକରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ । ସେ ନିଜ ପଛରେ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ଓ ପାଂଚଟି ପୁତ୍ର ତଥା ଅନେକ ନାତିନାତୁଣୀ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଅଳ୍ଲାହଙ୍କାଳା ତାଙ୍କ ସହ କ୍ଷମା ଓ ଦୟା ଆଚରଣ କରାନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟକର୍ମକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବାକୁ ତଥା ଜମାଅତ ଓ ଖୁଲାପତ୍ର ସହ ସମ୍ପର୍କ ମଜବୁତ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାନ୍ତୁ ।

ଡୃତୀୟ ଜନାୟାଃ ଶ୍ରୀମାନ ରାଜା ମସଉଦ୍ ଅହମଦ ସାହେବ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀମାନ ରାଜା ମୁହଁମଦ ନାୟକ୍ ସାହେବ (ମୃତ) ଦାଦନଖାନ୍ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ଗତ ମାସ ୧୯ ଡାରିଖ ଦିନ ଦିନ୍ଦୁ ଦିନ ରୋଗ ଶଯ୍ୟାରେ ପଡ଼ିବା ପରେ ୨୯ ବର୍ଷ ବନ୍ୟସରେ ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲ୍ଲାହି ହୁଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲ୍ଲେହି ରାଜେଉନ୍ । ରାଜା ସାହେବ ୧୯୯୧ ମସିହାରେ ଇଂଲଞ୍ଚ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ କେଟପୋର୍ ଜମାଅତର ପ୍ରଥମ ସଦର ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥୁସହିତ କାଏଦ, ଅମୁମି ଅନସାରୁଲ୍ଲାହୁ, ସେକ୍ରେଟାରୀ ଓସାଯା ଓ ନ୍ୟାସନାଲ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଓସାଯା ଆଦି ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅଞ୍ଜନ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଓସିଯତର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲି ସେତେବେଳେ ସେ ବେଶ ପରିଶ୍ରମ କରି ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସେ ବେଶ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ । ଖୁଲାପତ୍ର ସହ ତାଙ୍କର ବେଶ ମଜବୁତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା । ଜମାଅତର କର୍ମକତାମାନଙ୍କୁ ମଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିବା, ନମାଜୀ, ତହଜୁଦ୍ ପାଠକାରୀ, ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ତଥା ଦାନଧାନ କରିବା, ଆଭାବିମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ମିଳାପି ଆଦି ସୁଗୁଣର ସେ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ମୁସି ଥିଲେ ଏବଂ ପତ୍ରାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ ଜଣ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଅଳ୍ଲାହଙ୍କାଳା ତାଙ୍କ ସହ କ୍ଷମା ଓ ଦୟା ପରବାସୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ସେ ଖୁଲାପତ୍ର ଓ ଜମାଅତ ସହ ଜଡ଼ିତ ତଥା ବଳିଦାନକାରୀ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଅଳ୍ଲାହଙ୍କାଳା ତାଙ୍କ ଦୁଆ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସ୍ଵାକାର କରାନ୍ତୁ । ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ ଜଣ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ।

ଖୁଲାସା ଖୁତ୍ବା ଜୁମା ହୁସୂର ଅନ୍ଵାର ଆ.ବ.ଏ
Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a
15th November 2019